

Sygn. akt I ACz 1347/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Dariusz Rystał (spr.)

Sędziowie: SSA Danuta Jezierska

SSA Mirosława Gołuńska

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2013 r. w Szczecinie,

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 5 września 2013 roku, sygn. akt I C 528/13

w sprawie z powództwa M. M. i Z. M.

przeciwko A. Z.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

postanawia:

I. oddalić zażalenie

II. zasądzić od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Szczecinie na rzecz adwokata A. N. (1) kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych), powiększoną o należny podatek VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

SSA Mirosława Gołuńska SSA D. Rystał SSA Danuta Jezierska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 5 września 2013 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie umorzył postępowanie w sprawie. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że M. M. i Z. M. wnieśli pozew przeciwko A. Z., którym – po sprecyzowaniu żądania w piśmie procesowym z dnia 22 kwietnia 2013 r. – wnieśli o zobowiązanie pozwanej do złożenia oświadczenia woli w przedmiocie przeniesienia na nich własności nieruchomości zabudowanej, położonej w N., gmina K., stanowiącej działkę nr (...), o powierzchni 8.241 m².

W uzasadnieniu powyższego żądania powodowie wskazali, że umową z dnia 22 maja 2001 r. darowali pozwanej, będącej ich córką, ww. nieruchomość. Po dokonaniu darowizny stosunki z córką układały się poprawnie, jednak od lipca 2012 r., po tym jak córka sprowadziła do domu nowego partnera życiowego, relacje stron diametralnie się pogorszyły; córka przestała pomagać ciężko chorym rodzicom w codziennych czynnościach, stała się wobec nich wulgarna, znęca się nad nimi psychicznie, zastraszając ich i życząc im śmierci. Z tego względu, powodowie w dniu 27 sierpnia 2012 r. pisemnie odwołali darowiznę z powodu rażącej niewdzięczności obdarowanej.

A. Z. w odpowiedzi na pozew zaprzeczyła twierdzeniom pozwu i podniosła, że to rodzice źle traktują pozwaną i jej dzieci. Pozwana w 2012 r. dwukrotnie interweniowała na Policji po tym, jak została pobita przez matkę i nie mogła wrócić po pracy do domu.

Przed rozpoczęciem rozprawy, w piśmie procesowym datowanym na 22 sierpnia 2013r., złożonym w dniu 26 sierpnia 2013 r., powodowie złożyli oświadczenie o cofnięciu pozwu wskazując, że strony doszły do porozumienia.

Podczas rozprawy w dniu 5 września 2013 r. powodowie podtrzymali ww. oświadczenie o cofnięciu pozwu, z uwagi na to, że pogodzili się z córką.

Sąd Okręgowy powołując treść art. 203 § 1 i 4 k.p.c. oraz art. 355 § 1 k.p.c. uznał, że w przedmiotowej sprawie nie występuje żadna z przesłanek uzasadniających uznanie cofnięcia pozwu za niedopuszczalne. Strony są ze sobą blisko spokrewnione, zamieszkują w jednej nieruchomości wspólnie z dziećmi pozwanej. Dodatkowo powodowie są schorowani, wymagają pomocy pozwanej w codziennych czynnościach. Do konfliktu stron doszło stosunkowo niedawno. Z uwagi na powyższe okoliczności, zdaniem Sądu, twierdzenia powodów, iż pogodzili się z córką nie budzą wątpliwości. W tej sytuacji cofnięcie pozwu jest racjonalne i niezbędne dla odbudowy dobrych relacji rodzinnych pomiędzy stronami, co ma charakter priorytetowy.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy uznał, że powodowie skutecznie cofnęli pozew i w konsekwencji orzekł jak sentencji postanowienia.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyli powodowie, wnosząc o jego uchylenie oraz o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. N. (2) zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji i w postępowaniu zażaleniowym.

Powodowie podnieśli, że o terminie rozprawy w dniu 5 września 2013 roku nie został powiadomiony pełnomocnik powodów wyznaczony z urzędu i powodowie zostali w ten sposób pozbawieni możliwości obrony ich praw.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powodów nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podniesiony w zażaleniu zarzut dotyczył naruszenia przez Sąd pierwszej instancji przepisów postępowania, co wiązało się z nieprawidłowym zawiadomieniem pełnomocnika procesowego powoda o terminie rozprawy w dniu 5 września 2013 roku.

W ocenie Sądu Odwoławczego zarzut w tej materii nie był zasadny.

Zgodnie z art. 378 § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji, w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania. Z kolei w myśl art. 379 pkt 5 k.p.c. nieważność postępowania zachodzi, jeżeli strona została pozbawiona możliwość obrony swych praw.

Z zebranego w sprawie materiału wynika, że postanowieniem z dnia 24 lipca 2013 roku ustanowiono dla powodów pełnomocnika z urzędu.

W dniu 20 sierpnia 2013 roku wicedziekan Okręgowej Rady Adwokackiej wyznaczył adwokata A. N. (2) pełnomocnikiem z urzędu powodów. Pismo informujące o wyznaczeniu adwokata A. N. (2) pełnomocnikiem z urzędu powodów wpłynęło do Sądu Okręgowego w dniu 26 sierpnia 2013 roku.

Pełnomocnik powodów nie została zawiadomiona o terminie rozprawy wyznaczonej na dzień 5 września 2013 roku.

Sąd Odwoławczy co prawda uznaje, iż w okolicznościach stanu faktycznego sprawy doszło do naruszenia przez Sąd pierwszej instancji przepisu art. 214 § 1 k.p.c., który stanowi że rozprawa ulega odroczeniu, jeżeli sąd

stwierdzi nieprawidłowość w doręczeniu wezwania, albo jeżeli nieobecność strony (jej pełnomocnika) jest wywołana nadzwyczajnym wydarzeniem lub inną znaną sądowi przeszkodą, której nie można przewyżyć.

Okoliczności związane z nie zawiadomieniem pełnomocnika powodów o terminie rozprawy w dniu 5 września 2013 roku uzasadniały odroczenie rozprawy zgodnie z art. 214 § 1 k.p.c.,

Jednakże tego rodzaju uchybienie w niniejszej sprawie nie prowadziło do nieważności postępowania, albowiem na rozprawę w dniu 5 września 2013 roku w Sądzie Okręgowym w Szczecinie powodowie stawili się osobiście.

Na tejże rozprawie powodowie podali, że podtrzymują swoje wcześniejsze pisemne oświadczenie o cofnięciu pozwu, bo pogodzili się z córką.

Znamienne jest to, że peł. powodów w swoim zażaleniu nie podnosił tego, że powodowie w powyższym zakresie rozmyślili się, że chcą jednak kontynuowania procesu, w szczególności nie podnosił, że gdyby był na rozprawie, to powodowie nie złożyliby takiego oświadczenia.

Natomiast sam zaznaczył, że zażalenie wywiódł z daleko posuniętej ostrożności.

. Prowadzi to do konkluzji, że powodowie na rozprawie w dniu 5 września 2013 roku nie zostali pozbawieni obrony swych praw (art. 379 pkt 5 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie, a o kosztach pełnomocnika z urzędu orzeczono na podstawie art.108. § 1 kpc i § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Jednocześnie, z uwagi na to, że Sąd Okręgowy umarzając postępowanie nie orzekł o kosztach pełnomocnika z urzędu, to powinien potraktować żądanie ich zasądzenia zawarte w zażaleniu, jako wniosek o uzupełnienie w tym zakresie przedmiotowego postanowienia.

SSA Mirosława Gołuńska SSA D. Rostał SSA Danuta Jezierska